

Sentencja

- 1) Artykuł 23 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina, w związku z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), zmienionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 473/2009 z dnia 25 maja 2009 r., i w związku z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1975/2006 z dnia 7 grudnia 2006 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w zakresie wprowadzenia procedur kontroli, jak również wzajemnej zgodności w odniesieniu do środków wsparcia rozwoju obszarów wiejskich, zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 484/2009 z dnia 9 czerwca 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, by uregulowania krajowe takie jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, wprowadzały wymóg, by ubiegająca się o pomoc rolnośrodowiskową osoba przedstawiała agencji płatniczej, w tym samym terminie, w którym złożyła swój wniosek o pomoc, dotyczące rzadkich gatunków roślin świadectwo, które daje tej osobie prawo do płatności tej pomocy, pod warunkiem że uregulowania te pozwoliły zainteresowanym podmiotom na dostosowanie się w racjonalnych warunkach do wymogów tych uregulowań, co powinien zbadać sąd odsyłający.

- 2) Artykuł 58 akapit trzeci rozporządzenia nr 1122/2009 należy interpretować w ten sposób, że przewidziana w tym przepisie sankcja nie ma zastosowania do ubiegającej się o pomoc rolnośrodowiskową osoby, która nie załącza do swego wniosku dokumentu takiego jak będące przedmiotem postępowania głównego świadectwo, które daje jej prawo do płatności tej pomocy. Artykuł 23 ust. 1 akapit trzeci tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że takie zaniechanie prowadzi zasadniczo do niedopuszczalności wniosku o płatność pomocy rolnośrodowiskowej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 303 z 8.9.2014.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 23 grudnia 2015 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Session (Scotland) – Zjednoczone Królestwo] – Scotch Whisky Association i in./The Lord Advocate, The Advocate General for Scotland

(Sprawa C-333/14) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Wspólna organizacja rynków produktów rolnych — Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 — Swobodny przepływ towarów — Artykuł 34 TFUE — Ograniczenia ilościowe — Środki o skutku równoważnym — Cena minimalna napojów alkoholowych obliczana na podstawie zawartości alkoholu w produkcji — Uzasadnienie — Artykuł 36 TFUE — Ochrona zdrowia i życia ludzi — Ocena sądu krajowego]

(2016/C 068/14)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Session (Scotland)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Scotch Whisky Association, spiritsEUROPE, Comité de la Communauté économique européenne des Industries et du Commerce des Vins, Vins aromatisés, Vins mousseux, Vins de liqueur et autres Produits de la Vigne (CEEV)

Strona pozwana: The Lord Advocate, The Advocate General for Scotland

Sentencja

- 1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się ono przepisom krajowym takim jak te będące przedmiotem postępowania głównego, wprowadzającym obowiązek stosowania minimalnej ceny za jednostkę alkoholu dla sprzedaży detalicznej wina, pod warunkiem że przepisy te są właściwe dla osiągnięcia celu ochrony zdrowia i życia ludzi i że – przy uwzględnieniu w szczególności celów wspólnej polityki rolnej, a także właściwego funkcjonowania wspólnej organizacji rynków rolnych – nie one wykraczają poza to co niezbędne dla osiągnięcia celu ochrony zdrowia i życia ludzi.
- 2) Artykuły 34 TFUE i 36 TFUE należy interpretować w ten sposób, iż sprzeciwiają się one temu, aby państwo członkowskie, dla realizacji celu ochrony zdrowia i życia ludzi poprzez podniesienie ceny spożycia alkoholu, decydowało się na przepisy takie jak te będące przedmiotem postępowania głównego, wprowadzające obowiązek stosowania minimalnej ceny za jednostkę alkoholu dla sprzedaży detalicznej napojów alkoholowych, i pomijało środek taki jak podwyższenie podatku akcyzowego, który może mieć charakter mniej ograniczający wymianę handlową i konkurencję wewnątrz Unii. Do sądu odsyłającego należy zbadanie, czy taki przypadek ma miejsce w świetle dokładnej analizy wszystkich istotnych okoliczności rozpatrywanej przez niego sprawy. Sama okoliczność, że ten ostatni środek może przynieść dodatkowe korzyści i służyć w większym stopniu realizacji celu walki z nadużywaniem alkoholu, nie może pozwalać na jego pominięcie.
- 3) Artykuł 36 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy w ramach badania przepisów krajowych w świetle uzasadnienia związanego z ochroną zdrowia i życia ludzi w rozumieniu tego artykułu musi zbadać w sposób obiektywny, czy dowody dostarczone przez zainteresowane państwo członkowskie pozwalają w sposób racjonalny stwierdzić, że wybrane środki są odpowiednie dla realizacji wyznaczonych celów, a także ocenić możliwość osiągnięcia tych celów za pomocą środków ograniczających swobodny przepływ towarów i wspólną organizację rynków rolnych w mniejszym zakresie.
- 4) Artykuł 36 TFUE należy interpretować w ten sposób, że badanie proporcjonalności środka krajowego, takiego jak środek będący przedmiotem postępowania głównego, nie jest ograniczone jedynie do informacji, dowodów lub innych materiałów, jakimi dysponował prawodawca krajowy w momencie przyjmowania takiego środka. W okolicznościach takich jak te w postępowaniu głównym kontroli zgodności tego środka z prawem Unii należy dokonać na podstawie informacji, dowodów lub innych materiałów, jakimi dysponuje sąd krajowy w momencie orzekania, przy spełnieniu przesłanek przewidzianych w prawie krajowym tego sądu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 339 z 29.9.2014.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 17 grudnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – X-Steuerberatungsgesellschaft/ Finanzamt Hannover-Nord

(Sprawa C-342/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Uznawanie kwalifikacji zawodowych — Dyrektywa 2005/36/WE — Artykuł 5 — Swoboda świadczenia usług — Dyrektywa 2006/123/WE — Artykuł 16 i art. 17 pkt 6 — Artykuł 56 TFUE — Spółka doradztwa podatkowego mająca siedzibę w państwie członkowskim i świadcząca usługi w innym państwie członkowskim — Przepisy państwa członkowskiego wymagające rejestracji i uznania spółek doradztwa podatkowego)

(2016/C 068/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X-Steuerberatungsgesellschaft

Strona pozwana: Finanzamt Hannover-Nord